

Szerető Gazdánk 2000 év távlatából is figyelmeztet:

„...*Elveszítitek Isten országát és olyan nép kapja, mely megtermi gyümölcsét.*” (Mt 21,43)

Hálás vagyok-e, hogy meghívott szőlőskertjébe és minden segítséget megad, hogy hűséges, kitartó munkása legyek?

Növekedik-e általam az Ország (szebb, élhetőbb lesz-e a szőlőskert), vagy csak haszonélvezője akarok lenni végtelen türelmének, szeretetének?

Tudom-e teljesen Reá bízni magam bajok, problémák idején is; vállalni küldését, amikor az én erőm kevés?

Elfogadom-e testvéreim segítségét, s én jól segítem-e őket, hogy tudjunk jó gyümölcsöt teremni és méltóvá váljunk az „Örökségre”?

Megköszönöm-e minden nap, hogy Gazdánk a botladozásaink, gyengeségeink ellenére is megtart végtelen szeretetében?

Mravcsik Sándor és Tünde, Salgótarján